

Jag bad om förlåtelse

Minchan K., 11 år,
Gyeonggi-do, Sydkorea

En dag i skolan retade några av mina klasskamrater en annan elev genom att kalla honom olika saker. Det såg kul ut så jag gjorde det jag också. I några veckor retade jag och mina vänner honom.

Flera veckor senare berättade pojken hur det kändes. Han blev sårad av våra ord fastän han låtsades som om han inte brydde sig om att vi retade honom. Han sa att han grät varje kväll. Jag började nästan gråta när han berättade det. Jag ville hjälpa honom och bestämde mig för att be om förlåtelse för det jag hade sagt till honom.

Så dagen därpå gick jag fram till honom och lade armen om hans axlar. Jag sa: "Förlåt så mycket för att jag retade dig." Han nickade och ögonen fylldes av tårar.

Men de andra barnen fortsatte att reta honom. Då kom jag att tänka på det jag hade lärt mig i min primärklass: Välj det rätta.

Jag sa modigt till mina klasskamrater: "Sluta reta honom! Vet ni hur svårt det här har varit för honom? Säg förlåt för det ni har gjort och var hans vän."

Men de ville inte ändra sig så lätt. I stället blev de arga på mig och sa: "Vad har hänt med dig helt plötsligt? Du retade honom också!"

Jag var fortfarande ledsen för det jag hade gjort. Så jag sa: "Jag har redan bett om förlåtelse. Jag vill att ni ska förstå hur det känns för honom och sluta reta honom också."

En av dem bad om förlåtelse och vi tre blev goda vänner. Några retar honom fortfarande, men det känns bättre för honom eftersom han har oss. Jag ska välja det rätta och hjälpa en vän i nöd. ●

VÄNLIGHETSUTMANING

Om du ser någon ny i skolan eller Primär, le och säg hej.